Institutt for biomedisin: Forskerutdanningsmelding 2012

Det vises til brev datert 17.01.2013, sak 2013/661. Her følger innspill fra Institutt for biomedisin (IBM) til Forskningsutdanningsmelding 2012.

Rapport for 2012 og oversikt over planer for 2013:

1) Vurdering av forholdet mellom forskerutdanning og forskningssatsinger
2) Gjennomføringen i forskerutdanningen og eventuelt hvilke tiltak som kan bedre den
3) Omfanget av underkjenninger og eventuelt hvilke tiltak bør iverksettes for å hindre frafall og underkjenninger
4) Implementering av midtveisevalueringen og eventuelt hvilke tiltak for å gjennomføre midtveisevalueringen instituttet vil framheve
5) Behov for opplæring for å styrke veiledernes veilederkompetanse
6) Innføring av ph.d.-registrering og felles fremdriftsrapportering for ph.d.-kandidatene og hvilke resultater dette gir i forhold til oppfølging av ph.d.-kandidatene

Ad 1) Vurdering av forholdet mellom forskerutdanning og forskningssatsinger

Institutt for biomedisin søkte i 2012 om egen forskerskole og arbeidet med å starte opp forskerskole forsetter i 2013. SFF'en «Centre for Cancer Biomarkers», hvor to av instituttets forskningsgrupper er med, skal etablere egen forskerskole i samarbeid med Klinisk institutt 1. Institutt for Biomedisin er også med på en tverrfakultær forskerskole i molekylærbiologi og bioinformatikk i samarbeid med Computational Biology Unit (CBU), Institutt for informatikk, Molekylærbiologisk institutt og Sars International Centre for Marine Molecular Biology (Sars). Instituttet er også med i et nasjonalt samarbeid om forskerskolen BioStruct sammen med UiO, UiT, NTNU og UMB.

Ellers vil instituttet påpeke at det oppleves som et relativt misforhold mellom det som kreves av et forskningsmiljø når det gjelder publikasjoner i topp meriterte tidsskrift og kravet til antall publikasjoner i avhandlinger. Forskningssatsingene er her mer ambisiøse enn det som er mulig å få til i forhold til PhD-utdanningen.

Det bør ellers være klarere retningslinjer for bruk av monografier i PhD-graden, slik som er vanlig i mange andre land.

Ad 2) Gjennomføringen i forskerutdanningen og eventuelt hvilke tiltak som kan bedre den

Institutt for biomedisin hadde ny rekord med 19.75 disputaser i 2012. Instituttet har et eget PhD-utvalg som følger opp framdriftsrapportering og midtveisevaluering, og leder for PhD-utvalget følger opp kandidater som sliter med progresjon på ulikt vis. Stipendiater i avslutningsfasen koples for eksempel med seniorer på instituttet for å fullføre avhandlingen. Ved instituttet har vi hatt en egen administrativ stilling for oppfølging av forskerutdanningen i 2012. PhD-koordinatorstillingen videreføres i en justert form.

Ad 3) Omfanget av underkjenninger og eventuelt hvilke tiltak bør iverksettes for å hindre frafall og underkjenninger.

Ved instituttet ble tre avhandlinger underkjent i 2012. Midtveisevaluering og tettere oppfølging av kandidatene ser vi på som de beste tiltakene for å hindre frafall og underkjenninger. Se også punkt 2. Antallet PhD-kandidater pr ansatt har økt de siste årene og det er trolig en sammenheng mellom underkjenning/frafall og instituttenes kapasitet til veiledning. I februar 2013 har instituttet 33,4 vitenskapelige stillinger (39 personer) og 79* PhD-kandidater. Dette utgjør 2,3 kandidater pr. vitenskapelig stilling eller 2 kandidater per vitenskapelig ansatt.

*Inkluderer 9 nye kandidater (finansiert av UiB og HelseVest) som søker opptak til doktorgradsprogrammet i februar 2013

Ad 4) Implementering av midtveisevalueringen og eventuelt hvilke tiltak for å gjennomføre midtveisevalueringen instituttet vil framheve

IBM har laget rutiner og opplegg for gjennomføring av midtveisevalueringen og har gjennomført midtveisevaluering for alle kandidater, også de som ble tatt opp før høsten 2009. Midtveisevalueringen har fungert som et godt tiltak og vi har fått gode tilbakemeldinger både fra veiledere og kandidater. Instituttet ser midtveisevaluering som både nyttig og viktig for oppfølging av kandidater.

Ad 5) Behov for opplæring for å styrke veiledernes veilederkompetanse

Veilederens erfaring og kompetanse varierer, noe som betyr at behovet for opplæring vil variere. Instituttet regulerer i noen grad antall kandidater pr veileder for unngå for stor belastning på uerfarne veiledere eller veiledere som har kandidater som sliter med progresjon.

Ad 6) Innføring av ph.d.-registrering og felles fremdriftsrapportering for ph.d.-kandidatene og hvilke resultater dette gir i forhold til oppfølging av ph.d.-kandidatene

Dette er gode tiltak som bidrar til instituttledelsens oversikt. Instituttet vil likevel framheve midtveisevalueringen som det beste verktøyet i forhold til oppfølging av kandidatene.